

La finestra Oberta

MARIAN
SANCHIZ



I si alliberem la política de la personalització?

La teatralització en la política comporta diverses i greus repercussions. Quan les eleccions es perceben com a plebiscits, com l'última oportunitat per salvar quelcom de valor o per a un canvi radical, la democràcia perd la seva eficàcia, ja que pot desaparèixer en un tres i no res.

No és suficient defensar una causa i obtenir suport social en un moment d'agitació. És necessari mantenir aquest suport al llarg del temps. I és temps el que cal per a les decisions polítiques i per permetre una autèntica transformació social.

Els guanyadors o perdedors d'unes eleccions s'han de convèncer que la vida política és llarga i que les decisions preses han de ser meditades. En canvi, si el present es veu com a irreversible, els actors polítics assumeixen seriosament que només tenen una oportunitat i lluiten per guanyar a qualsevol preu, o bé acusen els rivals de fer trampes.

Això converteix la política en una gestió de crisis, minant especialment el valor del pluralisme i impregnant-nos amb la idea que no hi ha temps per a la divergència o per al contrast d'opinions. Això només afavoreix un estil elitista de govern, donant

prioritat exclusiva al poder executiu i debilitant el control democràtic, ja que les institucions són percebudes com massa lentes i dividides.

La política ha de despersonalitzar-se per permetre que les institucions siguin llocs de reflexió i debat, i pensar en el llarg termini per garantir la continuïtat de la democràcia. En cas contrari, cedirem el terreny a les forces populistes i elitistes (que, en el fons, són la mateixa cosa).

Cal deixar que la política estigui en mans de les institucions, les quals són les úniques que poden assegurar la durabilitat de les decisions preses. ●

Membre de la CPN de Progressistes-SDP

